

РЕШЕНИЕ

№ 2329

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско
дело № 20231110135745 по описа за 2023 година

Ищецът *** извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че по силата на облигационно отношение, възникнало от договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“, сключен за л. а. „Шкода“ ДК № ***, заплатил на застрахованото лице сумата от 253,10лв., представляваща обезщетение за вредите, причинени на лекия автомобил от настъпило на 22.12.2022г. в ***, ПТП вследствие на попадане на необезопасено препятствие –необезопасена и необозначена повдигната шахта с метален капак на пътното платно. Твърди, че *** отговаря за поддържането, обезопасяването и ремонта на пътната настилка в рамките на град София, тъй като пътят е общински, поради което носи отговорност за причинените на автомобила вреди, като предявява осъдителен иск за сумата 253,10 лева – платено обезщетение , което претендира ведно със законната лихва от предявяване на иска.

Ответникът *** оспорва предявения иск като недопустим, тъй като твърди, че шахтите на територията на *** се поддържат от експлоатационните дружества и оператори, в чиито активи са включени. Ответникът счита, че шахтата не е конкретизирана, поради което и същата може да бъде на ВиК дружество, на „Топлофикация“, на подземна канална мрежа с кабели. Сочи, че ако се приеме, че пътните съоръжения, които включват и водоотвеждащи устройства и пречиствателни съоръжения, са елемент от общинските пътища, то твърди, че с договор за концесия от 1999г., задължението за поддържане и стопанисване на водните канали и шахти принадлежи на ***, като в тази връзка счита, че ако шахтата е неисправна, то служители на съответната фирма не са изпълнили задълженията си да я поддържат в изправност. Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение, при твърдение, че липсват подписани общи условия

между страните. Сочи, че не става ясно дали при определяне на обезщетението е отчетено овехтяването на л.а., както и липсват доказателства, че увредените части са били изрядни. Липсват доказателства за наличието на шахта. Ако съдът приеме, че вредите са настъпили по посочения начин, сочи се, че размерът им е по – нисък, като се твърди, че водачът на л.а. не е положил дължимата грижа, като не се е движел със съобразена скорост, не е намалил скоростта, нито е направил опит да избегне опасността, поради което е съпричинил ПТП. При условия на евентуалност, прави същите твърдения с искане размерът на обезщетението да се намали, поради съпричиняване на вредите.

Третото лице – помагач на страната на ответника *** ЕИК ***, в становището си от 14.9.2023г., оспорва твърдението на ищеца, че ПТП се е случило по посочения начин – протоколът за ПТП е съставен без посещение на място, по данни на водача, който е заинтересовано в полза на ищеца лице, оспорва се твърдението на ответното дружество, че на *** съществуват съоръжения, които да са собственост или да са заприходени като активи в капитала му, като третото лице помагач счита, че отговорен за ПТП е ответникът, като собственик на пътните съоръжения.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исквата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.411 КЗ, приложима към процесното спорно правоотношение, с оглед момента на възникването му, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Обемът на суброгационното право включва и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия.

Следователно отговорността на ответника е предпоставена от установяването на следните юридически факти: 1/ Наличие на валидно към момента на ПТП застрахователно правоотношение по имуществена застраховка “Автокасco” между увреденото лице и ищеца за процесното МПС; 2/ Ищецът да е обезщетил застрахования за покрит застрахователен риск, съгласно Общите условия на договора; 3/ Наличие на всички посочени в чл. 49 ЗЗД елементи на фактическия състав на гаранционно – обезпечителната отговорност / вреди, причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 ЗЗД е възложил работата при или по повод изпълнението на работата /.

С определението по чл.140 ГПК, по което страните нямаха възражения, бе обявено за доклад по делото, съдът отдели за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, че между ищеца и увреденото лице е сключен писмен договор за имуществена застраховка „Каско” за л. а. „Шкода” ДК № ***, по претенция на собственика на л.а. ищецът е заплатил на застрахованото лице сумата от 253,10лв за ремонт на л.а, че на 22.12.2022г., около 18 часа след посещение на място, е съставен протокол за ПТП №

1817122 от младши автоконтрольор, в който протокол е изготвена схема, Безспорно е, че улицата е общински път.

По силата на договора за застраховка, ищецът е приел да покрива риска от вреди на посоченото МПС. Видно от договора за застраховка „автокаско“, налице е покритие по „пълно каско“, като в регистрационния талон към полицата е посочено, че оглед при сключване на полицата не се изисква, поради което и възражението на ответника е неоснователно, а ищецът и застрахованият водач са обвързани от валидно застрахователно правоотношение по застраховка „автокаско“.

Неоснователно е възражението на ответника и третото лице, че вредите са настъпили по различен начин. В протокола за ПТП, съставен от длъжностното лице на място, където ПТП се е случило / обозначено на самия протокол/, длъжностното лице е възприело шахтата на пътя, която е обозначило на схемата на ПТП. На основание чл.179,ал.1 ГПК, доколкото протоколът е съставен от длъжностно лице, в кръга на службата му, и се ползва с материална доказателствена сила за възприетите от длъжностното лице обстоятелства, отразени в него / включително наличието на повдигната шахта на пътното платно/, както и увреденият автомобил на място. Поради изложеното, поради липса на доказателства за това вредите да са били на л.а. отпреди, едновременно със заключението на САТЕ, че вредите от техническа гледна точка отговарят като да са получени от удар в повдигнатата шахта, сочат на този механизъм. По делото ответникът, който носи тежестта за това обстоятелство, не доказва шахтата да е била обозначена по някакъв начин, нито да е била обезопасена.

Доводите на ответната страна, че причина за ПТП е поведението на водача на МПС останала недоказани по делото.От показанията на разпитания по делегация свидетел се установява, че водачът на МПС управлявал същото със съобразена с пътните условия скорост – около 30 км/ч, срещу него имало друго МПС, което осветило с фарове пътното платно. Евентуално, може да е налице съпричиняване от страна на водача на другото МПС, но не и от страна на водача на л.а. Шкода.

Неоснователно е възражението на ответника, че не следва да отговаря, защото шахтата е собственост на неговия помагач . Възражението се основава на твърдението, че водоотвеждащи устройства и пречиствателни съоръжения, като елемент от общинските пътища, с договор за концесия от 1999г., задължението за поддържане и стопанисване на водните канали и шахти принадлежи на ***.

По делото е отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване, че улицата, на която се намира шахтата, е общински път, както и местен път, по смисъла на чл.3,ал.3 ЗП.. Шахтата не съставлява „пътна принадлежност“, тъй като не е сред изброените в § 14 ДР към ЗП. Евентуално, като елемент от водоотвеждащо устройство, би могло да попадне под дефиницията на § 1,т.3 ДР на ЗП, и да съставлява част от „пътно съоръжение“. Съгласно разпоредбата на чл. 5, пътното съоръжение е елемент на пътя, следователно, за поддържането му, отговаря собственикът.

Съгласно разпоредбата на чл.11 ЗП, концесията върху отделни пътни съоръжения се

осъществява по реда на Закона за концесиите.

Ответникът е представил договор за концения, и приложение 3 към него, но нито един от двата писмени документа не включва посочване, че на концесия е отдадено пътно съоръжение на улица „Генерал Михаил Кутузов“, пред № 8, в частност – водоотвеждащо устройство. На самата шахта няма обозначение, че същата принадлежи на ***, а водачът на л.а. при разпита си сочи, че не помни надпис на нея. Ето защо, ответникът не доказва твърдението си, че с договор за концесия от 1999г., е предоставил поддържането и стопанисването на своя помагач.

Доколкото в срока на действие на договора е настъпило застрахователно събитие, за което застрахователят е изплатил обезщетение на посочено от застрахования лице за причинените на застрахованото имущество щети, застрахователят- ищец е встъпил в правата на увредения срещу причинителя на увреждането, доколкото самият увреден има такива права.

Пътят, на който е реализирано произшествието, е общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата. На основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 ЗП задължена да осъществява дейностите по поддържането му е именно ответната ***, която съобразно чл. 13 ЗДвП дължи означаване на съответната дупка с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по необезопасяването на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 ЗЗД дължи на застрахования. Имуществената застраховка следва да осигури пълна обезвреда на увредения, което означава че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, което той би бил преди деликта, поради което следва да се вземат предвид извършените от увреденото лице разходи за ремонт с нови части, а релевираното от ответника възражение за съобразяване овехтяването на частите, съдът намира за неоснователно.

При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност. (Така изрично - Решение № 79 от 2.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о., ТК, и Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК. Видно от заключението, средната пазарна цена на ремонта възлиза на 573,53лева, а ищецът е заплатил по – ниска

стойност : 253,10лева.

Поради изложеното, искът за заплащане на обезщетение е основателен за целия му размер.

Относно разноските в производството:

При този изход на спора на ищеца се следват съевременно поисканите разноски : 50 лева държавна такса, 400 лева САТЕ, 50 лева депозит за свидетел, като се претендира сумата от 780 лв, платено адвокатско възнаграждение. По възражението на ответника в отговора на исковата молба, за прекомерност, съдът намира следното. Ищецът е представил две фактури-за първоначално платено адвокатско възнаграждение от 480 лева с ДДС, и за сумата от 300 лева с ДДС за явяване в третото открито съдебно заседание. Разпоредбата на §2а ДР към НМРАВ, минималното възнаграждение се определя с ДДС, и възлиза на 480 лева с ДДС / чл.7,ал.2,т.1/, като съгласно чл.7,ал.9 НМРАВ, за всяко следващо, след 2- рото открито съдебно заседание, се следва още 250 лева без ДДС. Следователно, платеното възнаграждение е в размер на минималното.

При тези мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА *** с адрес – ***, да заплати на *** АД сумата 253,10лева , представляваща главница за регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение за имуществени вреди от ПТП, настъпило на 22.12.2022г. по време на движение на л.а Шкода с рег№ *** по улица Генерал Михаил Кутузов“ , пред № 8, претърпени от попадане на л.а. в необезопасена и несигнализирана повдигната шахта на пътното платно, ведно със законна лихва за период от 27.6.2023 г. до изплащане на вземането, и 1280 лева разноски по делото.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ***: „, Софийска вода“ АД ЕИК *** със седалище и адрес на управление ***.

Сумата е платима от ответника на ищеца по банков път, по сметка: BG60STSA93000004747160.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____